

sobota, 16.02.2019

Zamyślenia na 6. Niedzielę Zwykłą

Błogosławieństwa, mapa życia...

Celem misji Jezusa było głoszenie dobrej nowiny ubogim. Jasno to powiedział na początku swojej działalności w synagodze w Nazarecie. Dlaczego Jezus wybrał ubogich? Czyżby Bogu podobało się ubóstwo? Nie. On przyszedł, aby zaradzić ubóstwu. To właśnie ludzie ubodzy byli gotowi Go przyjąć i uwierzyć Mu. Ubogi w Biblii to człowiek, który w Bogu pokłada nadzieję. Taki człowiek jest nazywany w Biblii także błogosławionym.

W dzisiejszym pierwszym czytaniu jest nam ukazana różnica między człowiekiem błogosławionym, a przeklętym.

Człowiek przeklęty to nie tyle ktoś, kogo Bóg przeklina, ponieważ życzy mu źle. Bóg, który nas stworzył nie chce nas krzywdzić. Słowo Boże jasno wskazuje, że człowiek, przeklęty to ktoś, kto poprzez swoją wolną decyzję odwraca się od Boga.

Jest to decyzja życia na pustyni duchowej, co ostatecznie prowadzi do śmierci. Niestety wielu takich ludzi możemy spotkać również dzisiaj. Jest to postawa samowystarczalności. Życie tak, jakby Boga nie było. Co więcej, jest to decyzja postawienia siebie samego na miejscu Boga, a nawet kpina z istnienia Boga.

Na krótką metę może to być „ciekawe” życie. W ostatecznym rozrachunku takie życie prowadzi jednak do śmierci. Zabija relacje międzyludzkie, niszczy życie innych, a nawet środowisko naturalne. Tam, gdzie liczę się tylko ja, nie ma miejsca dla Boga ani dla drugiego człowieka. To jest droga przekleństwa.

Błogosławiony natomiast to człowiek, który pokłada ufność i nadzieję w Bogu. Jest to ktoś, kto nie żyje tylko dla siebie samego. Błogosławiony to ten, kto słucha słowa Bożego i żyje nim. Człowiek błogosławiony jest w stanie przyjmować i dzielić się życiem.

W styczniu 2019 roku miały miejsce w Panamie Światowe Dni Młodzieży. Papież Franciszek wskazał uczestnikom na Maryję, która jest błogosławioną nie tylko między niewiastami, ale między wszystkimi narodami. Jest ona błogosławiona, ponieważ zaufała Bogu.

W czasie sobotniego czuwania z młodzieżą, pewna rodzina dała piękne świadectwo zaufania, tak jak zaufała Maryja. W wieku 42 lat kobieta zaszła po raz piąty w ciążę. Gdy poczęło się kolejne dziecko, okazało się, że jest chore na zespół Downa. Lekarze sugerowali aborcję. Rodzice nie chcieli nawet o tym myśleć. Wobec setek tysięcy młodych ludzi zebranych na czuwaniu matka stwierdziła: „Powiedzieliśmy Bogu TAK”. Gdy to mówiła stał obok niej mąż i ojciec tego dziecka, który trzymał na rękach kilkuletnią córkę. Co więcej, dali swojej córce imię Agnieszka na cześć świętej dziewczyny, która oddała swoje życie w obronie czystości.

Świat należy do ludzi błogosławionych. Życie należy do ludzi błogosławionych.

Dzisiejsza Ewangelia to nie tania pociecha, ale fundament udanego i spełnionego życia. W błogosławieństwach widzimy odwrócenie mentalności świata. Według świata, błogosławieni to bogaci, możni, ci, którym się powodzi i są podziwiani przez tłumy. Natomiast dla Jezusa, przeciwnie, błogosławionymi są ubodzy, łagodni, którzy pozostają sprawiedliwi nawet za cenę sprawiania złego wrażenia.

Życie nie jest reklamą, gdzie wszystko jest przedstawione gładko i łatwo. Życie wymaga zaangażowania i stawiania czoła wyzwaniom. Błogosławieństwa to droga wzrastania, która prowadzi do szczęścia. W czasie pielgrzymki do Zjednoczonych Emiratów Arabskich w lutym 2019 roku papież Franciszek powiedział, że błogosławieństwa to „mapa życia” oraz że błogosławieństwa „nie żądają nadludzkich czynów, lecz naśladowania Jezusa w życiu codziennym”.

Na ile żyję z postawą zaufania Bogu, nawet gdy sprawy nie układają się tak, ja sobie to zaplanuję?

Kto planuje moje życie?

Czy jest w nim miejsce dla Boga?

Błogosławieństwa to „świętość życia codziennego, która nie potrzebuje cudów i niezwykłych znaków. Błogosławieństwa nie są dla nadludzi, ale dla tych, którzy zmagają się z wyzwaniami i próbami każdego dnia. Ten, kto je przeżywa według Jezusa, czyni świat czystym. Jest jak drzewo, które nawet na ziemi jałowej codziennie pochłania zanieczyszczone powietrze i oddaje tlen” (Franciszek, pielgrzymka do Zjednoczonych Emiratów Arabskich, 5 lutego 2019).

Bądźmy ludźmi zakorzenionymi w Jezusie i gotowymi czynić dobro każdemu, kto jest blisko nas.

Bądźmy ludźmi błogosławionymi.

Bądźmy ludźmi życia.

Rekolekcjonista, wykładowca teologii pastoralnej w Wyższym Seminarium Duchownym Redemptorystów w Tuchowie, dyrektor Centrum Apostolstwa i Duchowości Redemptorystów oraz dyrektor Domu Rekolekcyjnego CADR – Kraków

o. Paweł Drobot CSsR